

Zinātnes Vēstnesis

Latvijas Zinātnieku savienības, Latvijas Zinātnes padomes un Latvijas Zinātņu akadēmijas laikraksts

12 (75)

1994. gada jūnijs

Latvijas zinātnieks ievēlēts

Vācu Dabaspētnieku akadēmijā «LEOPOLDINA»

1994. gada maijā latviešu ķīmikis un dabaszinātņu vēsturnieks profesors Jānis Stradiņš saņēmis ziņu, ka ievēlēts par Vācu Dabaspētnieku akadēmijas «Leopoldina» (Deutsche Akademie der Naturforscher Leopoldina) loceklī. Tādā kārtā starptautiski atzīti viņa zinātniskie darbi molekulārajā elektroķīmijā un ķīmijas vēstures pētniecībā.

«Jūs drīkstat uzskaitīt šo ievēlējumu par īpašu Jūsu zinātnisko sasniegumu un Jūsu personības atzīšanu. «Leopoldina» pieskaņāma pie vecākajām bez pārtraukuma pastāvošajām akadēmijām pasaulei un saskaņā ar savu dibinātāju ieceri apvieno dabaszinātnes un medicīnu. Vairāk nekā trīssimt gadus tā palikusi uzticīga principiem, kas bija izšķirīgi tās dibināšanā: būvi apvienot zinātniekus pāri nozaru un valstu robežām auglīgai darbībai zinātnes humānā attīstīšanā», sacīts J. Stradiņam piesūtītājā «Leopoldina» prezidenta 11. maijā vēstulē.

Patiens, «Leopoldina» dibināta 1652. gadā kā Sv. Romas impērijas zinātniska institūcija, kurās privilēģijas apstiprinājuši imperatori Leopolds I (1687) un Kārlis VII (1742). Tā darbojusies Sveinfurtē, Vīnē, bet nu jau ilgāku laiku tā sēdeklis atrodas Halle. Atzītībā no citām Vācijas zinātņu akadēmijām tā ir gluži neatkarīga un nav saistīta ar noteiktu federālo zemi, bet apvieno izcilākos savas nozares pētniekus vāciski rūnājošās valstīs — visā Vācijā, Austrijā un Šveicē. Taču statūtos paredzēts, ka $\frac{1}{3}$ loceklju sastāda starptautiski atzīti zinātnieki no citām valstīm ārpus šī reģiona, tur-

klāt locekļi drīkst būt tikai eksakto, dabaszinātņu un medicīnas speciālisti. Gadsimtu gaitā «Leopoldina» loceklju skaitā ir bijuši Linnejs, Faradejs, Darvins, brāļi Humbolti, Kirī, Bors, Rezerfords, Nansens, Pavlovs, Einsteins un, saprotams, arī liels skaistu citu izcilu un mazāk ievērojamu zinātnieku.

Kā noskaidrojis J. Stradiņš, jau kopš 18. gs. «Leopoldina» sastāvā bijuši arī Latvijas zinātņu vēsturē labi pazīstami zinātnieki — Jelgavas Pētera akadēmijas profesors J. J. Ferberis (ievēlēts 1781), zoologs E. Eitvalds (1822) un K. Panders (1818), fiziķis A. Tēplers (1879), ķīmiki V. Ostvalds (1932) un P. Valdens (1932), dabaszinātnieks K. R. Kupfers (1935), LU profesori medikā R. Ādelheims (1938) un C. Amslers (1933), ģeologs E. Krauss (1933), zoologs E. Strands (1924). 1972. gadā par «Leopoldina» loceklī ievēlēts Latvijas Organiskās sintēzes institūta dibinātājs un J. Stradiņa skolotājs akadēmikās S. Hillers. Bez tam tās loceklju skaitā bijuši arī Latvijā dzimušie zinātnieki — farmaceits A. N. Sēlers (1821), kirurgs E. Bergmanis (1884), pretmālarījas preparāta atebrīvā atlājējs V. Ķikuts (1940).

J. Stradiņa ievēlēšana šajā reprezentatīvajā akadēmijā nav tikai viņa personisko nopelnīfu atzīšana, bet arī atzinības zīme Latvijas zinātnei, tās tuvināšana Eiropas «ielaijai zinātnei», īpaši Vācijā. Jāpiezīmē, ka J. Stradiņš jau agrāk ievēlēts Eiropas zinātņu un mākslu akadēmijā Zalcburgā (1991) un Saksijas zinātņu akadēmijā Leipcigā (1993).

Dr. chem. L. Baumane

Par Paula VALDENA medaļu un prēmiju piešķiršanu 1994. gadā

Rīgas Tehniskā universitāte izsludina konkursu Paula Valdena medaļu un prēmiju piešķiršanai 1994. gadā. Vienu medaļu un prēmiju piešķirs par labāko darbu zinātnes un tehnikas vēsturē, vienu medaļu — par sasniegumiem teorētiskās un praktiskās ķīmijas laukā, ieguldījumu speciālistu — ķīmiķu apmācībā Latvijā.

Medaļas un prēmijas piešķir gan par atsevišķiem zinātniskiem darbiem, gan par vienotas tematikas darbu sērijām. Konkursā var piedalīties gan Latvijas Republikas, gan arī tie ārvalstu zinātnieki, kuru darbi ir nozīmīgi Latvijai.

Konkursā var piedalīties tikai konkrētas personas ar savu individuālo veikumu.

Pieteikumu pieņemšana notiks līdz 1994. g. 15. septembrim.

Tiesības izvirzīt kandidātus Paula Valdena medaļu un prēmiju piešķiršanai ir:

- a) Latvijas augstāko mācību iestāžu un zinātnisko iestāžu senātēm, domēm, padomēm;
- b) Latvijas Republikā reģistrētām biedrībām;
- c) Latvijas Zinātņu akadēmijas locekljiem.

Izvirzot kandidātu Paula Valdena medaļas un prēmijas saņemšanai, RTU ķīmijas tehnoloģijas fakultātes Domei Rīgā, Āzenes ielā 14-24, LV 1048 jāiesniedz:

a) konkursa darbs vai darbu kopa 2 eksemplāros (pieļautas kopijas);

b) motivējums, kurš pamaņo izvirzīšanu un satur izvirzītā darba zinātniskās un praktiskās nozīmības vērtējumu;

c) dati par autoru (uzvārds, vārds, dzimšanas gads, zinātniskie grādi un nosaukumi, darbavietā un ieņemamais amats, darba, mājas adrese, telefons, galveno zinātnisko darbu saraksts).

Darbus, kas apbalvoti citos konkursos, izskatīšanai nepieņem.

Paula Valdena medaļas un prēmijas laureātiem paredzēts izsniegt speciālā Rīgas Tehniskās universitātes ķīmijas tehnoloģijas fakultātes Domes sēdē 1994. g. oktobra otrajā pusē. Šajā sēdē paredzēti arī laureātu ziņojumi par apbalvoto darbu tematiku.

RĪGĀ ATKLĀTA STARPTAUTISKĀS OPTIKAS BIEDRĪBAS BALTIJAS NODĀLA

Mūsu zinātniekim un tehniskajai inteliģencei pavērūs jaunas iespējas sevi pieteikt starptautiskā mērogā. 13. maijā Latvijas Universitātes Atomfizikas un spektroskopijas institūtā atklāta pasaules iefektmīgākās optikas biedrības, saīsināti SPIE, Baltijas nodaļa. Šī biedrība organizē ik gadu ap 200 konferenci, izstāžu un citu plašu pasākumu par optisko materiālu, ierīču, metožu un tehnoloģiju pētījumiem un to lietošanu sakaru tehnikā, medicīnā, vides monitoringā, ražošanas procesu automātizācijā un citās nozarēs. SPIE visos kontinentos izplaša informāciju par jaunākajiem sasniegumiem šajās nozarēs, publicē zinātniskus žurnālus, konferenci materiālus, monogrāfijas un mācību līdzekļus, sponsorē konferences, apmācību kursus un pētījumus.

Tagad arī Baltijas valstu optikas un ar to saistīto nozaru speciālistiem un studentiem ir pieejama bagātīgā SPIE datu bāze un pārviesus iespēja ar tās palīdzību vienmēr būt «uz viņa», atrast piemērotus sadarbības partnerus ārzemēs, informēt citu valstu kolēgu par savām jaunākajām izstrādnēm. Organizācijas un darba grupas var kļūt par SPIE Baltijas nodaļas korporatīvajiem biedriem, kam dota iespēja ar ievērojamiem atvieglojumiem piedalīties SPIE rīkotajās izstādēs ārzemēs, kā arī regulāri saņemt jaunākos SPIE izdevumus, ieskaitot līdz šim Rīgas bibliotēkās nepieejamos žurnālus «Optical Engineering» un «OE Reports».

SPIE Baltijas nodaļas birojs atrodas Šķūņu ielā 4, 2. stāvā, tel. 227209.

J. Spīgulis, Dr. habil. phys.

GODS LZA GODA LOCEKĻIEM

Piektdien, 27. maijā, LZA Senātā zālē neparaustu krāšņumu ienesa kora «Mūza» dziedātāju Nicas tautas tēri un koši jo koši ziedu pušķi. Latvijas Mūzikas akadēmijas, Rīgas Latviešu biedrības, Mazās Ģildes un koru «Mūza» un «Skaņupe» pārstāvji godinā maestro LEONĪDU VĪGNERU, LZA goda loceklja diplomu saņemot. LZA prezidenta T. Millera, viceprezidenta J. Stradiņa, akadēmiku V. Hausmaņa cienas pilnie, izjustie apsveikuma vārdi bija veltīti Leonīda Vīgnera apbrīnojamajai ilggadībai Latvijas mūzikas dzīvē, stingrībai, pamaņumam un nelokāmībai. No visiem daudzajiem vēlējumiem Maestro visatsaucīgāk pieņēma veselības un možuma vēlējumus. «Izkopt un stiprināt garu», savā atbildēs runā teica Maestro, « tas ir radošo laužu uzdevums. » Simpātiska bija L. Vīgnera uzsvērtā atzinā, ka viss, arī mūzika, sastāv no trim daļām — tā sakot, kauli, miesa un gars. Gars ir visaugstākais. Māksliniekam tas vai nu ir vai nav. Iemācīt to nevar. Iemācīt var izpildījuma tehniku — dot «kaulū un miesu». Saredzēt, uzturēt un attīstīt še garu — tas ir pats svarīgākais uzdevums. Kā liecība Maestro možumam un darba alkām tiksānas nobeigumā izskanēja vēlēšanās tūlīt doties uz Operas klasi Mūzikas akadēmijā. Ar vieniem krāšņajiem ziediem. Bet līdz nodarbības sākumam vēl bija krietns laika spridīs.

SOLOMONA HILLERA MEDĀLAS — IEVĒROJAMIEM ĀRVALSTU ZINĀTNIEKIEM

S. Hillera medaļa ir Latvijas Organiskās sintēzes institūta augstākais apbalvojums, ko piešķir vai nu par izciliem nopelniem zinātnē vai par nopelniem institūta labā. Tā iedibināta par godu institūta dibinātājam un ilggadīgajam vadītājam profesoram Solomonam Hilleram (1915—1975), kurš pazīstams ar enerģisku darbību jaunu medicīnas preparātu (toskait arī pretvēža preparāta ftorafūra) izstrādāšanā un pētījumiem heterociklisko savienojumu ķīmijā; medaļu ar S. Hillera bareljefu un ftorafūra struktūrformulu veidojis mākslinieks Jānis Strupulis, un piešķirot tajā iegravē saņēmēja uzvārdu un apbalvošanas gadu.

Laika gaitā medaļa piešķirta Latvijas Zinātņu akadēmijas goda loceklei prof. M. Šimanskai, akadēmīkam G. Čipēnam, G. Duburam, M. Līdakam, E. Lukevicam, O. Neilandam, J. Stradiņam, profesorei R. Žukai, LZA ārzemju loceklīm E. Vedējam, japānu profesoriem H. Fudžitam, T. Taguči, K. Kimura, pazīstamam heterociklu ķīmijas lietprātējam H. K. Vanderplasam no Holandes, VFR vēstniekam grāfam H. Lambsdorfam un cīliem.

Š. g. 27. aprīlī OSi zinātniskā padome Hillera medaļu piešķīra žurnāla «Bioelectrochemistry and Bioenergetics» galvenajam redaktoram prof. Hermann Bergam (Vācija) un izcilam elementorganisko savienojumu pētiekam prof. Hideki Sakurai (Japāna). Abiem zinātniekim ir tradicionāli sakari ar Rīgas institūtu, viņi ir uzņēmuši Rīgas pētniekus savos institūtos un ir kopēju darbu autori.

Taču ne mazāk pašīkami atzīmēt, ka šajā pašā padomes sēdē jau pērn piešķirto medaļu pasniedza augstiem tituliem neapgrūtinātam institūta darbiniekam — spektroskopistam Ivaram Dipānam, kurš ilgus gadus uzņēmis tūkstošiem infrasarkano spektru institūta un Latvijas farmaceutisko rūpnīcu darbiniekiem, palīdzot atšifrēt sarežģītu vielu struktūras un sertificēt medicīnas preparātu labvērtību. Kolēgu vidū šis darbinieks guvis patiesu cieņu un ir pelnījis, ka viņa vārds stāv līdzās ievērojamu ārzemju zinātnieku vārdiem. I. Dipāns pats gan vairāk domā par jauna, moderna infrasarkanās spektrometrijas aparāta iegādi, lai varētu uzturēt šo Latvijai vajadzīgo nozari tradicionāli labā līmenī.

Jānis STRADIŅŠ

30. maijā Latvijas Rakstnieku savienībā LZA goda loceklja diplomu saņēma rakstnieks, pazīstamo darbu «Sola», «Pār Trentu kāpī migla», «Pēc pastardienas», «Balīsis iz tumsas», «Pilsēta pie upes» un vēl daudzu citu romānu, stāstu un tēlojumu autors GUNĀRS JANOVSKIS. LZA prezidenta T. Millera un viceprezidenta J. Stradiņa runās, novērtējot G. Janovska literārā devuma nozīmību un atsevišķu tēmu pirmreizību latviešu literatūrā, tika akcentēta doma par vienotu latviešu literatūru, zinātni un kultūru, nedalot tās ar līdz šim ierasti lietotajiem apzīmējumiem — «trīmdas» un «Latvijas». Rakstnieku savienības rīkotajā sarunā ar kolēgi no Anglijas piedalījās V. Avotīns, J. Kalniņš, A. Dripe, J. Mauliņš, A. Bels, M. Caklais, J. Čākurs, R. Veidele, J. Kursīte, I. Lase, G. Janaītis, V. Jakobsons. Izvērsās ieinteresēta, dzīva un draudzīga saruna, skarot visai plašu tēmu loku — sākot ar jaunības ilgu apdvestām atmiņām (korektores studentu avīzē savulaik varēja «sakārtot visu pareizrakstību» un burvīgi smaržoja pēc cerījiem) līdz uzskatiem par latviešu ortogrāfiju, tēmu izvēli un ar to saistītajām noskaņām, iespādu analīzi Dzimtenē un — dažādu pasaules tautu, lieļāku un mazāku, uzskatu atšķībām klasisku literāro darbu uzsvērē. «Man ir bijusi visai raiba dzīve, un tā ir devusi vietu visiem maniem darbiem,» atzīma autors. Atliek to novērtēt, ar pateicību pieņemt un vēlēt autoram veselību un jaunu radošo ieceru piepildījumu.

I. T.

Zinātniskā atskaites sesija par arheologu 1992. un 1993. gada pētījumu rezultātiem

Regulāri katra otrā kalendāra gada pavasarī notiek Latvijas vēstures institūta organizētās tradicionālās arheologu zinātniskās atskaites sesijas, kas ir guvušas plašākas sabiedrības interesi un atsaucību. Arī šogad 22. aprīlī Rīgā, LZA Augstceltnē, pulcējās republikas arheologi, antropologi, muzeju zinātniskie darbinieki, universitātu mācībspēki, studenti, vēstures skolotāji un citi senvēstures interesenti, kas piedalījās kārtējās sesijas darbā. Sesijā noslēja 11 referātus. Bez septiņiem Latvijas vēstures institūta speciālistiem par saviem pētījumiem stāstīja divi Kultūras ministrijas iestāžu, kā arī pa vienam novadpētniecības muzeju un Latvijas Universitātes arheoloģijas un vēstures palīdzīnātu katedras arheologam. Referātu tematika aptvēra ļoti plaši Latvijas senākās vēstures posmu — no akmens laikmeta līdz vēlajiem viduslaikiem.

Atklājot sesiju, akadēmikis **E. Mugurevičs** uzsvēra arheoloģijas kā nozīmīgākā senākās vēstures pētniecības avotu nozīmi. Viņš atzīmēja, ka grūtības valsts ekonomiskajā dzīvē ieteikmējušas arī arheoloģisko pētniecību, tāpēc arheologu darbs 1992.—1993. gadā nav bijis viegls, tāpēc izrakumu jomā. Tomēr, meklējot un rodot sponsorus, izrakumi turpināti, lai arī sašaurinātā apjomā. Aktivizējusies Latvijas arheologu darbība starptautisko kontaktu uzturēšanā un to tālākā attīstīšanā. Mūsu arheologi referējuši par saviem pētījumiem un publicējuši rakstus Lietuvā, Igaunijā, Vācijā, Zviedrijā, Dānijā, Anglijā un Polijā, savukārt citu valstu arheoloģi apmeklējuši mūsu izrakumu vietas, strādājuši senlieku krātuves. Kā nozīmīgu notikumu **E. Mugurevičs** minēja Latvijas arheologu biedrības nodibināšanu, kurā apvienojušies dažādu iestāžu arheologi kopējam saskaņotam darbam senatnes pieminekļu izpētē un aizsardzībā.

Prof. **J. Graudonis**, referējot par nacionālā institūta statusu Latvijas vēstures institūtam, uzsvēra, ka institūtā Latvijas vēsturi pētī vispusīgi, kopš vien tās teritorijā dzīvo cilvēki, uzskaitīja zinātniskās vērtības, kas uzkrātas arheoloģijas, etnogrāfijas un antropoloģijas nodaļu fondos. Aktuāla kļuvusi iegūto senlietu kolekciju konservācija, restaurācija un saglabāšana krātuves nākamo paaudžu pētniekiem. Diemžēl pašlaik šim nolūkam trūkst mūsdienīgu iekārtu, konservācijas materiālu, kā arī pienācīgi iekārtotu telpu. Latvijas vēsture šodien jāpēta padziļināti, Eiropas vēstures kontekstā, bet to nevar nodrošināt ar pašreizējo finansējumu. Pēc **J. Graudona** domām, izeja rodama, pārvēršot Latvijas vēstures institūtu par nacionālo pētniecības iestādi. Referents pauða pārliecību, ka gan sabiedrība, gan valdība saprāts, ka vēstures zinātne ir tā, kas veicina nācijas eksistenci.

Dr. hist. **J. Apala** priekšlasījums bija veltīts līdz šim arheologu sesijās maz skartam jautājumam — arheoloģiskajiem eksperimentiem un rekonstrukcijām. Referents

jautājumu aplūkajo teorētiskā plāksnē, balstoties galvenokārt uz Eiropas valstu pieredzi. Šie eksperimenti skaidrojami kā pētījumu metode, zinātnisko hipotēzu un teoriju pārbaudes kritēriji, to mērķis — iespējamai vairāk tuvoties vēsturiskajai patiesībai.

Dr. hist. **I. Zagorska** referētā «Akmens laikmeta meklējumi Zemgalē» analizēja savos izrakumos Vecsvirlaukas Avotīnos iegūtos krama atradumus. Piesaistot tiem arī citus Lielupes baseinā savāktos krama un ziemeļbriežu kaulu atradumus, referente secināja, ka cilvēki Lielupes baseinā apdzīvoja, iespējams, pat jau vēlajā paleolītā un agrajā mezolītā. Šī atzināja papildina prieķīstātus par seno cilvēku ienākšanu Latvijas teritorijā. Latvijas senākās apdzīvotības problēmā bija veltīts arī Dr. habil. hist. **R. Denīsovas** referāts. Referente analizēja senāko Austrumbaltijā zināmo akmens laikmeta apbedījumu no Zvejnieku II apmetnes, kas pēc savām antropoloģiskajām pazīmēm ir arhaisks un līdzīgs Dānijā un Ziemeļrietumu Krievijā mezolītā pārstāvam antropoloģiskajam tipam. Autore pieļauj, ka līdzīgu antropoloģisko tipu varēja pārstāvēt arī vissenākie Latvijas iedzīvotāji.

M. Atgāzis savā referētā apkopoja Drenēru — Čunkānu kapulauka izrakumu galvenos rezultātus. Viņa veltībā (1984.—1991. g.) pētītie 8.—11. gs. līdzīgi senkapi pašreiz ir visplaši izpētiem dzelzs laikmeta kapulauks zemgalu apdzīvotajā teritorijā. Senvēstures pētnieki ir ieguvuši bagātu materiālu, kura vispusīga analīze jauj izdarīt interesantus secinājumus. Piemēram, par apbedījumu orientāciju, kapulauka plānojumu, latgalu vai tiem radniecīgu cilšu vīriešu ieplūšanu kapulauka apkaimē 9.—10. gs. mijā un tml. Drenēru — Čunkānu kapulauka materiālu referents centās analizēt uz zemgalu senvēstures pētniecības jautājumu plašāka fona. Jāpiezīmē, ka referentam atvēlētais laiks bija par īsu autora plaši iecerētajam tēmas izklāstam.

Divi referēti bija veltīti Latvijas rietumdaļas tematikai. Dr. hist. **I. Virse** ziņoja par pētījumiem Vērgales Ošenieku kapulaukā (Liepājas raj.). Izvērtējot izrakumu materiālus, referente secināja, ka Ošenieku kapu uzkalniņā atsegtais apbedījumiem novērotas tādas pašas kapu inventāra un apbedīšanas tradīcijas īpašības, kādās raksturīgas kuršu kultūrai 5.—7. gs. Kurzemes dienvidrietumu daļā un Lietuvas Piejūrā.

J. Asaris savā referētā «Vīriešu apbedījumi Sāraju senkaposa» (Talsu raj.) ar košiem attēliem demonstrēja 11.—13. gs. ugunskapos iegūtās brūnucepures, šķepus, divasmens zobenus, āvas cirvus un zirgliecas. Referents izvirzīja hipotezi, ka Sāraju kapulaukā atsegto salīdzinoši lielo (63%) vīriešu apbedījumu skaitu, kā arī kapu piedevu, tāpēc apbrūpojuma bagātību, varētu izskaidrot ar kuršu ienākšanu līvu apdzīvotajos novados, kas nenotika bez konfliktiem. Bez tam Sāraju senkapos varētu būt apbedīti arī tie kuršu karavīri, kas krita

kaujās ar vāciešiem 13. gs. sākumā vai arī miruši vēlāk no cīņas gūtajiem ievainojumiem.

A. Vilcāne iepazīstināja ar arheoloģiskajiem pētījumiem Jersikas pilskalnā un senpilsētā, kas **E. Mugureviča** vadībā te atjaunoti kopš 1990. gada. Izrakumi notiek pilskalna rietumu malā, kur atsegtais pilskalna nozīmīgākais paliekas un celtņu vietas. Referente skaidroja sarežģīto nozīmīgāku celtniecības sistēmas attīstību. Pilskalna atrastās senliecas raksturīgas latgalu materiālajai kultūrai, un tās datējamas galvenokārt ar 10.—13. gs.

Sesiju noslēdza referāti par pētījumiem viduslaiku pilīs. **M. Ruša** stāstīja par izrakumiem Kokneses pilti, kas veikti ziemeļu korpusā, ziemeļrietumu tornī, pagalmā un priekšpilī. Pētījumi notikuši ar noliku noskaidrot apbūvē plānojumu pils apdzīvotības pēdējā posmā. Analizējot šī plānojuma atsegumu, izdalīti divi būvniecības periodi — senākais, kas attiecināms uz 16.—17. gs. sākumu un jaunākais — līdz 17. gs. beigām.

J. Grūbes referāts «Pētījumu rezultāti Bauskas Jaunās pils starpvalņu rajonā» pamatojas uz trim avotu grupām: plāniem, 17. gs. sastādītajiem pils inventarizācijas aktiem un kopš 1979. gada veikto arheoloģisko izrakumu materiāliem. Analizējot visas šīs avotu grupas, autors pils austrumdaļā izdalīja 6 būvperiodus, kas veidojušies laikā no 15. gs. līdz pat 18. gs. sākumam.

Dr. hist. **I. Ose** saistoši referēja par tēmu «Dažas kopīgas iezīmes Latvijas un Čehijas senajā krāsns keramikā», ko viņa izstrādājusi, iepazīstoties ar šī veida mākslas amatniecības izstrādājumiem Prāgā. Kaut abās valstīs konstatēta zināma līdzība podiņu krāšņu rotājumu tematikā, par analogijām var runāt tikai atsevišķos gadījumos; proti, ja ir bijis kopīgs izmantošais grafiskais paraugs vai arī ja podiņi ir veidoti no kādā ražošanas centrā, ja 15.—16. gs. starp Latvijas un Čehijas krāsns keramikas gatavotājiem tieši kontakti nav pastāvējuši.

Debatēs uzstājās **M. Auns**, **J. Graudonis** un **E. Mugurevičs**, atzinīgi vērtējot nolasītos referātus un sesijas darbu kopumā.

Nolasīto referātu tēzes līdz ar tāiem aprakstiem par divu beidzamo gadu ekspedīciju darbu publicētas bagātīgi ilustrētā krājumā — Zinātniskās atskaites sesijas materiāli par arheologu 1992. un 1993. gada pētījumu rezultātiem, ko labā kvalitātē laidusi klajā izdevniecība «Zinātne». Par Latvijas arheologu darba intensitāti uzskatīmi liecināja arī atskaites periodā publicēto darbu izstāde. Sesijas norisi atvaidzināja jaunāko senlietu atradumu, izrakumu plānu un fotoattēlu izstāde. Diemžēl šī izstāde, kurā sagatavošanā un iekārtāšanā ieguldīts krietns darbs, bija skātāma tikai vienu dienu.

Zigrīda APALA

Starptautiska vēsturnieku konference par baltu tautām un viņu kaimiņiem

Astoņdesmito gadu beigās radījās Rietumlatvijas un Prūsijas vēstures pētniecības centrs, kas tagad pastāv pie Klaipēdas universitātes, ir izvēršis enerģisku seno baltu tautu vēstures pētniecību. Šajā darbā lieli nopeini ir arheologam Dr. Vladam Žulkum (Centra vadītājam) un vēsturniekam Dr. Alvidam Nikžentaitim (Vēstures katedras vadītājam). Beidzamajos gados ir noorganizētas divas starptautiskas konferences un izdoti rakstai krājumi — «Acta Historica Universitatis Klaipēdensis» (AHUK).

Te jāatzīmē, ka tikko publicētais AHUK ofrās sējums aptver 198 lpp. Tas veltīts Klaipēdas pilsētas un tās novada vēstures problēmām, taču vairāki raksti skar arī citus jautājumus. Šajā krājumā, kas ir 1992. gadā notikušas konferences referātu publikācija, ar rakstiem piedalās Dānijas, Krievijas, Lietuvas un Vācijas zinātnieki. No plašākiem pētījumiem atzīmējami raksti par Klaipēdas arheoloģijas pieminekļiem (V. Žulkus), «Rietumbaltu dzīvīnā senliecas dzelzs laikmeta apbedījumos» (R. Sidris), «Vendi Kurzemē» (V. Sedovs), «Saksijas Gramatikis par kuriemi» (A. Mickevičs), «Kurzemes bīskaps Edmunds» (U. Arnolds) u.c.

S. g. 25.—29. aprīlī augšminētās Centrs Nidā, Kuršu kāpās, rīkoja plašu vēsturisko konferenci «Balti un viņu kaimiņi Baltijas reģionā 800.—1200. g.», kurā piedalījās 20 zinātnieki no Dānijas, Krievijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas, Somijas, Vācijas un Zviedrijas. Konferences sākumā tika demonstrēta lieftiešu arheologu V. Urbana-vaica un V. Žulkus veidotā populārzinātiskā filma par baltiem un skandināviem vikingu laikā. U. Nēsmans (Dānija) referēja par vikingu laika dānu kontaktiem ar apkārtējām zemēm. Aurofa demonstrētās kartes, kas balstījās uz 9.—12. gs. skandināvu izstrādājumu topogrāfiju, skaidri liecināja, ka Dānijas arheologiem nav piefekošas informācijas par Baltijas jauno valstu arheoloģisko materiālu. J. P. Lamms (Zviedrija) klausījās iepazīstīnāja ar 19. gs. 2. pusē plānoto Lietuvas arheoloģiskā materiāla publikāciju «Necrolithuanica», kas parlikusi rokrakstā. Starp daudzajām K. Šmidta sagatavotajām ilustrācijām no Lietuvas senvēstures var atrast arī dažas seno latgalu izcēlsmes senliecas. J. Luoto (Somija) referēts bija veltīts to sāmniecisko izmaiņu apskatam, kas raksturoja Baltijas j. baseina ziemeļu daļu pēc kultūraugu plašas ieviešanas. Vairāki referēti skāra rietumslāvu aktivitātes gan jūras tirdznieciskajos saka-

ros — L. Lecejevičs (Polija), gan pilsētu veidošanā Baltijas jūras dienvidu piekrastes joslā — G. Mangelsdorfs, M. Millers-Ville (abi Vācija). Līdzīga tipa skandināvu materiālu analīzeja U. Hagbergs (Zviedrija) un J. Eriksons (Dānija), uzskatāmi parādot pilsētu sākotnējo veidošanos savās zemēs.

Dzīvu interesi izsauca V. Kulakova (Krievija) referāts par senprūšu apgārbi, kas daudzējādā zināmā līdzīgs pārējo baltu tautu apgārbam un rotu komplektam. Atšķirības senprūšu apgārbā un ieročos skaidrojamas ar to kontaktiem dienvidu virzienā. Referētā par agro viduslaiku tiltiem un to konstruktīvo veidojumu bija sagatavojis A. Kola (Polija). Lieftiešu arheologu referēti bija veltīti vikingu laika ieročiem — zobeniem (V. Kazakevičs), bultām (G. Zabiela) un Palangas—Klaipēdas apkārtnes iedzīvotāju tirdzniecībai (J. Ģenīs). A. Caune un E. Mugurevičs klausījās iepazīstīnāja ar Daugavas lejteces un Kurzemes dzīvesvietām un to iedzīvotāju kontaktiem rietumu un dienvidu virzienā.

Konferencē nolasītie referēti uzskatīami parādīja ģerāmānu, slāvu un baltu tautu kopīgās likumsakarības pilseņveida un lauku apmetņu veidošanā gar Baltijas jūras krastiem vikingu laikos. Šī laikmeta apstākļi, kad pastāvēja abpusēji kontakti, nodrošināja samērā vienādū darba rīku, sadzīves prieķīstātus un ieroču sortimentu. Kārtas lauftas īpašības vairāk izpaužās apgārbā un rotās. Salīdzinot ar ģerāmāniem un slāvēm, kur agrāk izplatījās kristīgā ticībā ar kapu piedevu aizliegumu, baltu tautu kristīgās ticības vēlākā pieņemšana ļāva saglabāt parašu dofi mirušam kapā inventāru, ko viņš savā laikā bija lietojis. Šī parādība dod unikālu iespēju pētīt baltu tautu kultūru pēc kapu pieminekļiem vēl 12.—14. gs., kamēr kaimiņu tautām, atskaitot Baltijas somus, šādas iespējas vairs nav.

Konferences noslēgumā tika nolemts nolasīto referētu tekstu līdz ar ilustrācijām publicēt kārtējā AHUK krājumā un turpināt tradīciju šāda veida konferēncu organizēšanā.

Konferences dalībniekiem bija noorganizēta interesa ekskursija, kuras laikā varēja aplūkot Klaipēdas un Palangas muzeju jaunākās eksposīcijas un dabā apskatīt dažus Lietuvas Piejūras arheoloģijas pieminekļus (Birutes kalns, Skomantu pilskalns).

E. Mugurevičs

KĀ SAVU BŪŠANU KOPT

24. maijā Latvijas Akadēmiskajā bibliotēkā Rūpniecības ielā 10 atklāja neparastu izstādi «Rīga — finansiālā metropole — gadījumu mijā». Interesantu ne tikai tāpēc, ka lielumlielais eksponātu vairums ilgus gadus gulējis «specfundā», bet interesanti ir arī izstādes rīkotāji — Latvijas Akadēmiskā bibliotēka, Latvijas Kultūras fonda un Latvijas Komercbanka asociācija. Izstāde bija pieskaņota starptautiskai konferencei ar tādu pašu nosaukumu, kura divas dienas risinājās Reitena namā un iekļauja Latvijas Kultūras fonda iecerētajā Rīgas 800 gadu jubilejas gaidīšanas pasākumu sērijā.

Lielāk iepazīt Rīgu, tās vēsturi, spožas un ne tik spožas dienas — tas būtu viens no konferences un arī dzīvām izstādēm uzdevumiem. Par otru izstādes atklāšanā teica bibliotēkas direktors E. Karnītis — cerams, ka pagātē aiziež laiks, kad par Rīgas finansistiem varēja spiest pēc treniņbiksēm un ādas zāketēm, un viņu vietā stājas «baltās apkaklītes». Bet bankas un kreditinstādēs vienmēr bijušas tās, kas Rīgā cēla skaistus namus, atbalstīja izglītību un kultūru. Arī tagad būtu jācēla godā vārdi NOS ALLIIS — «mēs prieks citiem», kas ierakstīti pirmās Rīgas krājkases statūtu titullapas emblēmā 1824. gadā. Šo izdevumu, kā arī daudzus citus senus un ne tik senus

JAUNĀS HABILITĀCIJAS UN PROMOCIJAS PADOMES

LĒMUMS Nr. 15-2-5

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 19. janvāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Lauksaimniecības universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **lauksaimniecības zinātnu nozarē agronomijas apakšnozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem.

LĒMUMS Nr. 15-2-6

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 19. janvāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Lauksaimniecības universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **lauksaimniecības zinātnu nozarē lopkopības apakšnozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem.

LĒMUMS Nr. 15-2-7

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 19. janvāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Lauksaimniecības universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **veterinārmedicīnas nozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem.

LĒMUMS Nr. 15-2-8

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Lauksaimniecības universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **mežzinātnu un inženierzinātnu nozares** mežrūpniecības un kokapstrādes apakšnozarē ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem.

LĒMUMS Nr. 15-2-9

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **fizikas nozarē** šādās apakšnozarēs:

- 1. Optika un spektroskopija
- 2. Astronomija
- 3. Teorētiskā fizika

Padomju pilnvaru laiks — 3 gadi.

LĒMUMS Nr. 15-2-10

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **LU Cietvieu fizikas institūta** habilitācijas un promocijas padomi **fizikas zinātnu nozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem šādās apakšnozarēs:

- 1. Cietvieu fizika
- 2. Tehniskā fizika
- 3. Kīmiskā fizika
- 4. Kondensētās vides fizika

LĒMUMS Nr. 15-2-11

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Fizikas institūta** habilitācijas un promocijas padomi **fizikas nozarē** šādās apakšnozarēs:

- 1. Šķidrumu un gāzu dinamika
- 2. Siltumfizika un molekulārā fizika
- 3. Magnētisko parādību fizika
- 4. Tehniskā fizika

LĒMUMS Nr. 15-2-12

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **bioloģijas zinātnu nozarē** ar habilitācijas un promocijas tiesībām apakšnozarē:

- 1. Piešķirt tiesības **Daugavpils Pedagoģiskajai universitātei** izveidot promocijas padomi **fizikas zinātnu nozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem cietvieu fizikas apakšnozarē.

LĒMUMS Nr. 15-2-13

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Rīgas Tehniskās universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **arhitektūras zinātnu nozarē** šādās apakšnozarēs:

- 1.1. Arhitektūras vēsture un teorija
- 1.2. Pilsētbūvniecība

LĒMUMS Nr. 15-2-14

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Piešķirt tiesības **Filozofijas un socioloģijas institūtam** izveidot promocijas padomi **socioloģijas zinātnu nozarē** šādās apakšnozarēs:

- 1.1. Socioloģijas teorija un vēsture
- 1.2. Sociālā antropoloģija
- 1.3. Pielietojamā socioloģija

Padomju pilnvaru laiks — 3 gadi.

LĒMUMS Nr. 15-2-15

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **vēstures zinātnu nozarē** šādās apakšnozarēs:

- 1.1. Vispārīgā vēsture
- 1.2. Historiogrāfija un vēstures palīgnozares

Padomju pilnvaru laiks — 1 gads.

LĒMUMS Nr. 15-2-16

1994. g. 8. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 2. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **LU Latvijas vēstures institūta** habilitācijas un promocijas padomi **vēstures zinātnes nozarē** ar pilnvaru laiku uz 1 gadu šādās apakšnozarēs:

- 1.1. Latvijas vēsture
- 1.2. Arheoloģija
- 1.3. Etnogrāfija

LĒMUMS Nr. 16-2-1

1994. g. 22. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 16. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes** padomi **tiesību zinātnu nozarē** ar habilitācijas un promocijas tiesībām (apakšnozares — cilvēktiesiskās zinātnes, valststiesiskās zinātnes). Padomju pilnvaru laiks — 3 gadi.

LĒMUMS Nr. 16-2-2

1994. g. 22. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 19. janvāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes** habilitācijas un promocijas padomi **psiholoģijas zinātnu nozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem sekojošās apakšnozarēs:

- 1.1. Vispārīgā psiholoģija
- 1.2. Sociālā psiholoģija
- 1.3. Attīstības psiholoģija

LĒMUMS Nr. 16-2-3

1994. g. 22. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 16. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes** padomi **bioloģijas zinātnu nozarē** ar habilitācijas un promocijas tiesībām apakšnozarē:

- 1.1. Botānika
- 1.2. Zooloģija
- 1.3. Ekoloģija

Padomju pilnvaru laiks — 3 gadi.

LĒMUMS Nr. 16-2-4

1994. g. 22. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 16. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Biolοgijas institūta** habilitācijas un promocijas padomi **biolοgijas zinātnu nozarē** ar pilnvaru laiku uz 3 gadiem sekojošās apakšnozarēs:

- 1.1. Bioķīmija
- 1.2. Cīlveka un dzīvnieku fizioloģija
- 1.3. Genētika

LĒMUMS Nr. 16-2-5

1994. g. 22. februārī

Latvijas Zinātnes padome, pamatojoties uz Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. g. 4. oktobra lēmumu Nr. 262 «Par Nolikumu par zinātnisko grādu piešķiršanu» un Lzp habilitācijas un promocijas padomju darba analīzes komisijas š. g. 16. februāra slēdzieni, n o l e m j:

1. Izveidot **Latvijas Universitātes Biomedicīnas pētījumu un studiju centra** padomi **bioloģijas zinātnu nozarē** ar habilitācijas un promocijas tiesībām apakšnozarē:

- 1.1. Molekulārā bioloģija
- 1.2. Molekulārā farmakoloģija
- 1.3. Virusoloģija

Padomju pilnvaru laiks — 3 gadi.

Dr. phys. hon. causae KONSTANTĪNS POĀS (1912.—1994.)

Savā mītnē Keipkodā (ASV, Masačūsetsas štatā) 1994. gada maijā mūža gaitu beidzis pazīstamais latviešu fizikis izgudrotais, Latvijas Zinātņu akadēmijas goda doktors Konstantīns POĀS.

Pētījumi atmosfēras fizikā un izgudrojumi meteoroloģisko rāķešu attīstīšanā un radara uzlīveršanas spēju uzlabošanā jāvuši K. Poācam aktīvi piedalīties ASV Mēness pētījumu programmas īstenošanā un slavenās AWACS sistēmas izveidošanā ASV brunotajiem spēkiem, ar kuras palīdzību gūta vēsturiskā uzvara Līča karā pret S. Huseinu.

K. Poās dzimis Rēzeknes aprīņķā Maltas Poācu ciemā 1912. gada 27. februārī, beidzis Aglonas ģimnāziju, guvis Mag. rer. nat. grādu ģeoloģijā, beidzot Latvijas universitātes Matemātikas un dabaszīnātņu fakultāti 1940. gadā. Jau ģimnāzista gados izpaužas viņa mīlestība uz klasisko kultūru, senajām valodām, antīkajiem filozofiem Aristotelī un Platona, viņš laistīja latīniski Sv. Augusta un Akvīnas Toma rakstus. Sie domālāji izveidojuši K. Poāca pasaules uzskaņu, jāvuši pārlaist grūtos karu un gūsta gadus ar stoisku mieru, izveidot lōgisku domāšanu un pieeju lietām.

Pildījis skolotāja amatū latviešu DP skolās Vācijā, turpinot fizikus izglītību Getingenes universitātē, tāču nāv varējīs materiālu apstākļu dēļ tur gūt Dr. grādu. 1947. gadā bija jācēlo uz Angliju, jāstrādā fizikus darbs tekstilrūpniecībā. Tad papildinājies mikroskopijā Mančesteras un Šefildas universitātēs, kopš 1956. gada studējis meteoroloģiju Toronto universitātē (paralēli pētot atmosfēras ozonu). Papildinājies Tekساسas universitātē (El Paso) atmosfēras fizikā, specializējies franzistoru un diodu laukā.

Šī ārkārtīgi daudzpusīgā sagatavotība dažādās nozarēs pavērusi Poācam celu uz pētniecisku darbu ASV kara gaisa spēkos. Kopš 1962. gada līdz aiziešanai penījā 25 gadius strādājis kā fizikis Aerospace Instrumentation un Meteorology Divisions pie Air Force Cambridge Research Laboratories Bostonā. Attīstījis meteoroloģiskās rāķetes ASV Mēness programmas atbalstam (optimālo apstākļu novērtēšana 30—250 km augstuma zonā un izvēle pirms lielo kosmosa rāķešu palaišanas).

Pēdējos gados tur darbojies kā Program Analyst pie E-3A Sentry, Airborne Warning and Control System [AWACS] attīstīšanas.

Daudz izgudrojumu autors, piem., instrumentācija rāķešu izsekošanai augšējos atmosfēras slānos, atmosfēras piesārņotības un vēja āfruma mērišanas instrumenti, mikrovīnu radiouzvērēji, rubidijs lāzeru lietošana, antēnu modulācija laukā pastiprināšanai. Ir 44 zinātnisku izgudrojumu un publikāciju autors. Daudzāk saņemis ASV valdības un militārās vadības augstas atzinības, arī par kontraktu analīzi un slēgšanu vairāk nekā miljardu (10⁹) US dolāru apmērā.

Pēdējos gados kopā ar kundzi Ernu — skolotāju dzīvojis savā mītnē W. Yarmouth, Cap Codd, pavism netālu no Kenēdiu mājokļa. Viņa mītnē bija iekārtota arī darbnīca ar raketēm.

K. Poās bija vēsturiskās, 1896. gadā Pēterburgā dibinātās latviešu studentu korporācijas Fraternitas Metro-politana (agrāk — Fraternitas Petropolitana) filiistrs.

Kamēr jāvusi veselība, daudz ceļojis. Optimists, liels dziedātājs, dzejoļu skaistītājs, joti simpātisks cilvēks, daudz palīdzējis latviešu zinātniekim un Latgales kultūras darbiniekim.

Godinot Konstantīna POĀCA noplēnus, LZA vijam 1991. gadā piešķīra Dr. phys. honoris causae grādu. Viņa mūžam veltītas lappuses K. Stroda-Plecenīka romānā «Viss sākās Varakļānos».

K. Poācu 10. maijā apbedīja Bostonas Getramenes kapos. Bēru laikā uz brīdi iestājas pilns Saules apfums, kas itin kā simbolizēja nelaiķa saistību ar kosmosa pētniecību.

Latvijas un Amerikas fiziki, Fr. Metr. pārstāvji, Latgales inteliģence un daudzie draugi paturēs neaizmirstamā atmiņā šo gudro un cēlo cilvēku, kurš savā mentalitātē bija līdzīgs Fridriham Canderam. Dzīja līdzjūtība Ernai Poāc kundzei, uzticamajam dzīves draugam, no Latvijas Zinātņu akadēmijas, Latvijas fizikiem, Fr. Metr. saimes un draugiem Latvijā.

Prof. J. Stradiņš, prof. J. Ekmanis,
Dr. P. Stradiņš [Čikāga]

«Lats vākar un šodien»

Ar šādu priekšlasījumu 13. maijā uzstājās Latvijas Zinātņu akadēmijas ārzemju loceklis profesors Juris Vīksniņš, turpinot akadēmīku V. Hausmaņa iecerēto un arhitekta Sigurda Gravas iesākto priekšlasījumu sēriju. Juris Vīksniņš ir viens no ievērojamākajiem fautsaimniekiem, kopš 1968. gada Dzordžtaunas universitātē profesors, Latvijas Bankas padomnieks.

Atzinīgi izteicies par to, ka latvieši, pretēji amerikāniem, nav mārficīgi (13. datums un vēl piektiena), prof. J. Vīksniņš veica īsu ekskursu lata pagātnē, pa stāstījā par šodienas monetāro politiku un atbildēja uz daudziem, kā viņš pats teica, joti interesantiem jautājumiem. Piemēram, kāpēc pasaulei valstis tomēr parasti devās savu naudu, lai veicinātu eksportu? Vai Krievija nevarētu sagraut Latvijas ekonomiku ar lieliem valūtas noguldījumiem mūsu komercbankās? Kā Vīksniņš

kungs vērtē Latvijas finansu politiku? Kāda būs LB emisijas politika nākotnē? Vai Pasaules bankas un Starptautiskā valūtas fonda ieteikumi vienmēr ir nesavīgi un korekti? Uz šo jautājumu prof. Vīksniņš atbildēja, ka neapšaubāmi šeit tiek veikti eksperimenti ar tautām, kas nav iespējami savās valstīs.

Par Latvijas «milzīgajām eksporta iespējām» prof. Vīksniņš teica, ka Latvija nav Honkonga. Mūsu eksports šobrīd pārsniedz 600 miljonus latu, arī pakalpojumu bilancē ir pozitīvs saldo. Latvijai eksports nav pašmērkis. Galvenais, lai taufa būtu pādusi, apģērbusies, dzīvotu labos, silfos dzīvokļos. Ja kaut kas paliks pāri, to varēs arī eksportēt, kaut vai uz Japānu.

Z. K.

atklātā sēde, kurā vēstures doktora zinātniskā grāda iegūšanai promocijas darbu aizstāvēs

VITA ZELČE ✓

par tēmu: «Latviešu avīzniecība: laikraksti, savā laikmetā un sabiedrībā (1822.—1865. g.).» Recenzenti: Dr. habil. hist. I. Ronis,

Dr. hist. A. Mierina,

Dr. hist. J. Bērziņš.

Ar promocijas darbu var iepazīties Latvijas Vēstures institūta informācijas grupā Turgeņeva ielā 19, 12. stāvā, 13. istabā.

*

1994. g. 16. septembrī pl. 11 Latvijas Lauksaimniecības universitātes Lauksaimniecības fakultātē (Jelgavā, Lielā ielā 2, 221. auditorijā) notiks lauksaimniecības zinātņu nozares agromijas apakšnozares habilitācijas padomes atklātā sēde, kurā izskaņis

Dr. biol. VALDA KLĀSĒNA ✓

zinātnisko darbu kopumu par tēmu «Gumiņbaktēriju simbiotiskā efektivitāte Latvijas augsnēs» habilitētā lauksaimniecības doktora zinātniskā grāda iegūšanai.

Recenzenti: Dr. h. lauks. G. Rinkis,

Dr. h. biol. M. Bekers,

Dr. h. lauks. G. Grīnblats.

Ar zinātnisko darbu kopumu var iepazīties LLU Fundamentālajā bibliotēkā Jelgavā, Lielā ielā 2.

JAUNĀKĀ ĀRZEMJU LITERATŪRA LATVIJAS AKADEMISKĀJĀ BIBLIOTEĀ

03.05.1994.

- The encyclopedia Americana: Compl. in 30 vol. — Danbury (Conn.), 1988.
- Stair, Ralph M. (Jr.). Basic programming for personal computers. — Boxford (Mass.), 1989. — XXVI, 582 p. — 1 diske.
- Information science: The interdisciplinary context. — New York; London, 1990. — XXVI, 189 p.
- American men & women of science, 1989 — 90. — 8 vol. — New York, 1989.
- Lexikon der Biologie. — 10 Bd. — Freiburg in Breisgau etc., 1988.
- High pressure chemistry, biochemistry and materials science. — Dordrecht etc., 1993. — IX, 645 p.
- Learning from computers: Mathematics education a. technology. — Berlin etc., 1993. — XIII, 332 p.
- Biologicam effects and physics of solar and galactic cosmic radiation. — New York; London, 1993.
- Kutter, Peter. Moderne Psychoanalyse. — München; Wien, 1989. — XVI, 400 S.
- Robots and biological systems. — Berlin etc., 1993. — XII, 786 p.
- Information science: The interdisciplinary context. — New York; London, 1990. — XXVI, 189 p.
- Thornberry, Patrick. International law and the rights of minorities. — Oxford, 1992. — XII, 451 p.
- Bennett, George E. Librarians in search of science and identity. — London, 1988. — X, 221 p.
- Forest development in cold climates. — New York; London, 1993. — XIV, 566 p.
- Carola, Robert. Human anatomy and physiology. — New York etc., 1990. — 1052 p.
- Schaefer, Richard T. Sociology. — New York etc., 1989. — XXII, 694 p.
- Паркинсон, Сирил Норткот. Искусство управления. — СПб., 1992. — 140 с.
- Шевкопляс, Борис Владимирович. Микропроцессорные структуры. Инженерные решения. — М., 1993. — 252 с.
- Финогенов, Кирил Григорьевич. М — О 5.0 — 2 ч. — М., 1992. — 64 с.
- Гарднер, Мартин. От мозаик Пенроуза к надежным шифрам. — М., 1993. — 416 с.
- Вострикова, Зоя Петровна. Программирование на языке «Бейсик» для персональных ЭВМ. — М., 1993. — 352 с.
- Алексеев, Михаил Юрьевич. Технология операций с ценностями бумагами. — М., 1992. — 202 с.
- InfoWorld: The voice of personal computing in the enterprise. — San Mateo (Ca.), 1994 —
- Asian Wall Street Journal. — Hong Kong, 1994 —
- Barron's: Nat. business a. financial weekly. — New York, 1993. —
- Financial Times. — Frankfurt, 1994 —
- Univ. Tarfuensis. Diss. astronomiae. — 1993. —
- Univ. Tarfuensis. Diss. chimicae. — 1993. —
- Univ. Tarfuensis. Diss. juridicae. — 1992. —
- Univ. Tarfuensis. Diss. geographicae. — 1993. —
- Univ. Tarfuensis. Diss. geophysicales. — 1993. —
- Chemistry in Europe. — London, 1993 —
- Physics of Plasmas. — 1994 —
- Occupational and Environmental Medicine. — 1994 —
- American Programmer. — 1994 —
- Protein Profile. — 1994 —
- World Commodity Report. — 1994 —
- Corporate Finance. — 1994 —
- International Financial Statistics. — 1994 —
- Journal of Corporate Taxation. — 1994 —
- DCL: Drug & Cosmetic Industry. — 1994 —
- Managing Information. — 1994 —
- Académie des Sciences. Paris. Comptes rendus de l'Académie des Sciences. Sér. II. Fasc. 2. Sciences de la terre et des planètes. — 1994 —
- Труды ин-та паразитологии РАН. — 1993 —

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS UN MEŽA ZINĀTNU AKADEMIJA

izsludina konkursu

uz jaundibinātā

LATVIJAS PĀRTIKAS ZINĀTNES CENTRA direktora vietu

Pretendentam jābūt

— ar augstāko izglītību;
— zināšanām un pieredzi pārtikas tehnoloģijas specialitātē;
Vēlams zinātniskais grāds un zināšanas svešvalodās.
Iesniedzamie dokumenti:

- Curriculum vitae;
- Izglītību un zinātnisko grādu apliecināšana dokumenta kopija;
- publīcēto darbu saraksts.

Dokumenti iesniedzami LLMZA — Rīgā, Republikas ielumā 2, 2022., 2023. kabineťā ne vēlāk kā līdz š. g. 15. jūlijam.

Tāruņi uzziņām: Rīgā 327943, 327257.

Indeks 77165.

Iespēsts a/s «Preses nams» tipogrāfijā,

Rīgā, Balasta dambī 3.

Augstspiede. 1 uzsk. Iespēloksne.

Mētiens 1000 eks.

Pasūtījums Nr. 714.

Redakteure Zaiga Kipere.
«Zinātnes Vēstnesis».
Laikraksts iznāk kopš 1989. gada.
Reģistrācijas apļeicība nr. 75.
Izdevējs: Latvijas Zinātnieku savienība.
«Science Bulletin» Association of Latvian Scientists.

Redkolēģijas vadītājs akadēmīks Evalds Mugurevičs.
Redkolēģijā: akadēmīks Mārtiņš Bekers, akadēmīks Juris Ekmanis, LZA Goda loceklis Jānis Graudonis, doc. Elmārs Beķeris, doc. Zigrīda Goša, Oskars Marfinsons.
Redakcija: Rīgā, Turgeņeva ielā 19. Tālr. 212706.